

Молодий Комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рів видання XVII

№ 108 (2368).

ЧЕТВЕР

8

ВЕРЕСНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.
Газета виходить
з 1939 року.

БЮРО ОБКОМУ КОМСОМОЛУ РОЗГЛЯНУЛО
ПІДСУМКИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ КОМ-
СОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ ОБ-
ЛАСТІ ЗА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 1977 РОКУ.

Вони очолюють змагання

Перше місце в промисловості присуджено комсомольсько-молодіжній бригаді плавильників Світловодського заводу чистих металів (бригадир — М. Петров, групкомсорт — В. Татаренко). Колектив працює в режимі бересня 1978 року.

У будівництві змагання очолила комсомольсько-молодіжна бригада малярів БУ-3 тресту «Олександрівськбуд» (бригадир Г. Русаков, групкомсорт Є. Піструх), яка виконала піврічне завдання на 129 процентів.

Переможцем у змаганні з присудження першого місця у вугільній промисловості стала комсомольсько-молодіжна бригада екскаваторників добувної дільниці вуглерозрізу «Морозівський» (бригадир В. Бакун, групкомсорт В. Яковлев). Понад план цей колектив у першому півріччі видобув 43,9 тисячі тонн вугілля.

В автотранспорті перше місце посів комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу «Україна» Добровеличківського району (групкомсорт С. Ахмет), у залізничному транспорті — комсомоль-

сько-молодіжна колони Знам'янського локомотивного депо імені ХХV з'їзду КПРС (керівник С. Токар, групкомсорт О. Зіноватий).

Серед колективів легкої промисловості соціалістичне змагання за підсумками першого півріччя очолила комсомольсько-молодіжна бригада цеху № 2 Кіровоградської взуттєвої фабрики (бригадир П. Бойко, групкомсорт В. Мицкан), сфери обслуговування — комсомольсько-молодіжна бригада магазину № 40 Кіровоградського міськпромпосту (керівник Г. Чабаник, групкомсорт Н. Дорейко).

Перші місця серед колективів, зайнятих у сільськогосподарському виробництві, присуджено комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді колгоспу імені Кірова Бобринецького району (бригадир Віктор Сендзюк, групкомсорт Володимир Сендзюк) та комсомольсько-молодіжному колективу МТФ № 2 колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району (групкомсорт В. Міщенко).

ЖОВТНЕВА ПЕРЕКЛИЧКА

Корективи до зустрічного

На початку року «Молодий комуніст» опублікував підвищені соціалістичні зобов'язання цього колективу на 1977 рік. Наш громадський кореспондент попросив старшого технолога дільниці імені ХХV з'їзду КПРС цеху № 3 Світловодського заводу чистих металів В. М. Балана розповісти про сьогоднішні здобутки юнаків і дівчат.

— Василю Миколайовичу, молоді дільниці доводять ділом, що найвищі завдання їй під силу. Про це свідчить, наприклад, різке зростання продуктивності праці.

— Професія у нас — апаратник. Виготовляємо напівфабрикати з кремнію. Робота складна, вимагає високого професійного рівня кожного виконавця. Більшість робітників має чималий досвід, і це, думаю, — першопри-

чина відмінних результа-
тів.

Ми планували протягом нинішнього року підвищити продуктивність праці на 8 процентів. У цілому по дільниці за перше півріччя порівняно з відповідним періодом минулого року цей показник зріс уже на 11 процентів. Кожної робочої зміни ювілейного року за тієї ж кількості працюючих, із тими ж матеріальними затратами даємо продукції більше.

— Звичайно, колектив «увімкнув» резерви, про які йшла мова під час обговорення зустрічних зобов'язань!

— Резерви — зростання майстерності, оволодіння суміжними операціями, впровадження у виробництво ефективних раціоналізаторських пропозицій. Навіть нічого нового. Тільки використовувати їх ми почали повніше.

Чотирнадцять операцій

необхідно здійснити, щоб випустити готову продукцію. Переважна більшість апаратників виконує по три-чотири з них, а Світлана Пустова і Валентина Колбаско — всі чотирнадцять. До їхнього рівня прагне піднятися кожен.

Міцно увійшло у практику розширення зони обслуговування. Чимало апаратників сьогодні можуть працювати на двох або й на трьох установках замість однієї. Десять чоловік підвищили цього року професійний розряд, а недавні новачки Надія Григоренко і Володимир Долженко швидко освоїли нашу складну спеціальність.

Безперечно, велику користь маємо від впровад-

(Закінчення на 4-й стор.).

„МИ— МОЛОДА ГВАРДІЯ“

● Завершив с я
V обласний зліт переможців походу комсомольців та молоді місцями революційної, бойової та трудової слави радянського народу, присвяченого 60-річчю Великого Жовтня.

Поки їх покликує на спортивні майданчики, розміщені за селом Федорівею, вони поспішають навести порядок біля свого намету. Дівчата замітають стежку, оздоблюють білушки, а хлопці випускають фотогазету. Знімки їм передали учасники кінного агітпоходу «Вершники революції», які в перший день зльоту теж прибули у Кіровоград. І ось уже новоукраїнські комсомольці розповідають своїм новим друзям з Ульяновки про товаришів, які були в кінному поході.

— Дорога їхня почалась з Новоукраїнки, де народився герой громадянської війни Марко Мокряк.

(Закінчення на 3-й стор.).

ЦІ ЗОРЕНОСТІ

Коли від час відкриття V обласного зльоту переможців походу «Шляхами слави батьків» перший секретар обкому комсомолу О. О. Скічко та голова обласного штабу походу Герой Радянського Союзу В. О. Верхолапцев склали рапорт (ФОТО З. ПІВА) на площі Кірова, юнаки і дівчата з Онуфріївки теж готувались сказати своє слово учасникам

зльоту. Кінний агітпохід «Вершники революції» успішно завершено. Наш фотокореспондент Василь КОБ-ПАК теж був в дорозі разом з мініп-ками. У кадрі момент, коли вони зупинились біля обеліска партизанам Чорного лісу. Покладання вінків. Почесна варта. Урок мужності.

(Закінчення на 3-й стор.).

9 вересня —
33 річниця
соціалістичної
революції
в Болгарії

ПІД СОНЦЕМ ДРУЖБИ

СВЯТО ДРУГАРІВ —
НАШЕ СВЯТО

РІЧНИЦЯ перемоги соціалістичної революції в нашій країні святкується з рік 60 років Великого Жовтня — найкрупнішої і найважливішої події, яку знає історія.

Ми завжди вважали і вважаємо, що без Великої Жовтневої соціалістичної революції не була б можлива і велика для нас дата — Дев'яте вересня. Болгарський народ святкує День свободи під прапором Жовтня, під прапором слави, величчя і перемоги.

Цього річчя святкування знаменне ще тим, що воно проходить у дні, коли виповнюється 100 років з того часу, як російські вояки перетнули Дунай і вели перемогу над загарбниками нашої батьківщини від цятівського османського па.

Слова Георгія Димитрова про те, що «болгаро-радянська дружба для нас, так само необхідна, як сонце і повітря для кожної живої істоти», були джерелом невичерпних сил для болгарських трудящих у їх важкій героїчній, повний подвигів боротьбі проти монархо-фашизму та іноземних загарбників.

Перемога Дев'ятого вересня відкрила перед болгаро-радянською дружбою нові простори і неоглядні горизонти. Велика справа Димитра Благоева і Георгія Димитрова твердо і неухильно продовжується сьогодні нашою Комуністичною партією на чолі з вірним і подумним другом КНРС і СРСР товаришем Тодором Живковим. У своїй доповіді на XI з'їзді БКП товариш Тодор Живков заявив: «Ми, болгарські комуністи, болгарські трудящі, весь болгарський народ, не уявляємо собі іншого шляху розвитку соціалістичного суспільства, а згодом і комуністичного суспільства в Болгарії, окрім як пліч-о-пліч з нашими радянськими братами і сестрами, в умовах напруженого і всебічного співробітництва з партією Леніна, в умовах все більш повного, все більш органічного зближення НРБ з великим Союзом Радянських Соціалістичних Республік».

Вищим проявом соціалістичного гуманізму є проєкт нової Конституції СРСР. Він відображає історичні зрушення Радянського Союзу, освітлює шлях, пройдений радянськими людьми за 60 років — шлях, риний сторіччям. Одночасно з цим проєкт являє велику хартію прав і свобод людини і народу, вперше насправді здійсненої на одній шостій частині земної кулі.

У дні всенародного обговорення проєкту нової Конституції СРСР до одностайного схвалення, фактично вже висловленому двохсотшістдесятимільйонним радянським народом, приєднує свій голос і наш болгарський народ.

Ми гордимось: Народна Республіка Болгарія — перша в світі країна, яка в своїй Конституції записала, що болгарський народ повний гварді рідності зміцнювати і розширювати неперірваний союз і всебічне співробітництво з Союзом Радянських Соціалістичних Республік».

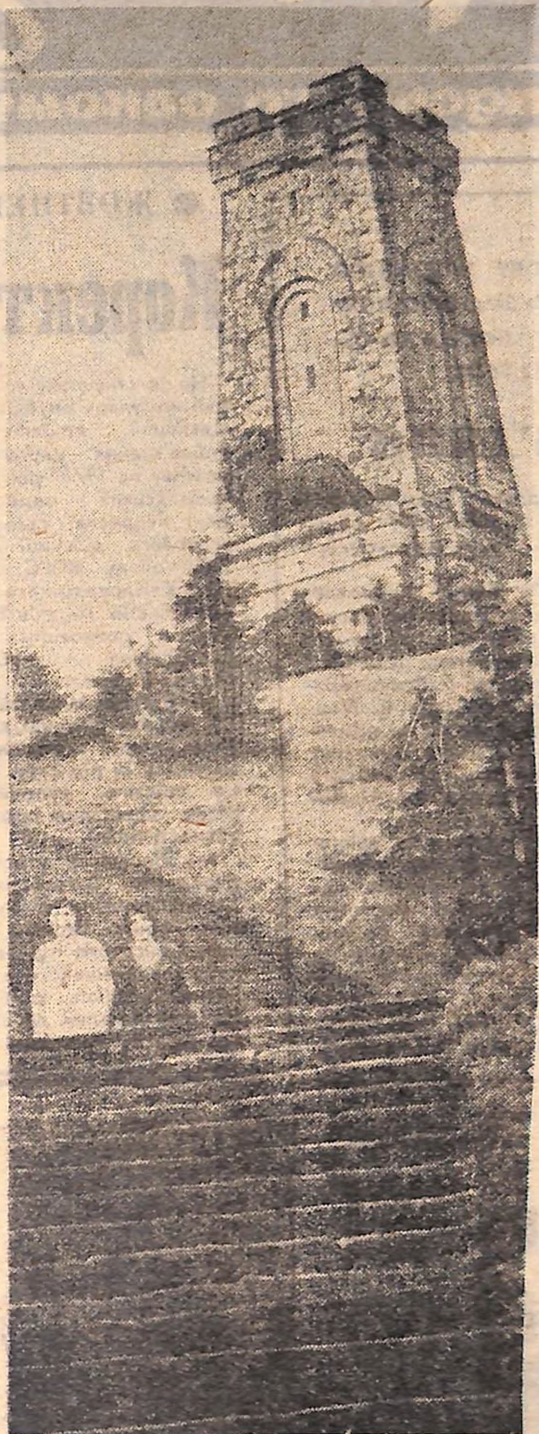
Як сказав Голова Державної Ради НРБ, перший секретар ЦК БКП товариш Тодор Живков, «ми ставимо перед собою велику історичну мету — створити егалон взаємовідносин між двома соціалістичними країнами».

Напередодні 33-ї річниці перемоги соціалістичної революції в нашій країні ми більш, ніж будь-коли впевнені, що під керівництвом нашої партії, разом з КНРС успішно досягнемо цієї мети. Візит з грані — червні цього року партійно-державної делегації НРБ на чолі з товаришем Тодором Живковим в СРСР, дружні і ділові бесіди з патрістичним борцем за мир Генеральним секретарем ЦК КНРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР Леонідом Іллічем Брежнєвим стали новим тріумфом болгаро-радянської дружби. Особливо радісно відзначити, що за неоціненний особистий вклад в справу зміцнення нашої дружби Леонід Ілліч Брежнєв двічі удостоєний звання Героя Народної Республіки Болгарії. Підписав під час візиту документи стали новою сторінкою нашої загальної і невідступної боротьби за міцний мир, за дальній розвиток процесів розрядки міжнародної напруженості.

Народна Республіка Болгарія зустрічає своє національне свято, сповненою оптимізмом, енергією і чудовими успіхами. Наш народ, єдиний і згуртований навколо свого керівного апарату — Болгарської комуністичної партії, натхненню трудиться над виконанням завдань, поставлених її XI з'їздом. За прикладом радянських трудящих, за прикладом робітників Червоного Чепеля вся наша країна охоплена всенародним соціалістичним змаганням на честь 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. У вічній і кришталеві чистій дружбі з КНРС і великим Радянським Союзом, під прапором Жовтня наша країна йде вперед до повної перемоги соціалізму і комунізму.

ДИМИТР ЖУЛЕВ,
Надзвичайний і Повноважний Посол Народної Республіки Болгарії в СРСР.

ДОРОГОЮ
ЄДНОСТІ,
ДОРОГОЮ
ПЕРЕМОГ

Невмируща слава

100 РОКІВ
ОБОРОНИ
ШИПКИ

«Шипка стала святею для кожного болгарина, вічним символом патріотизму і хоробрості, символом болгаро-російської дружби»...
Професор Ілчо Димитров.

ДВАДЦЯТИСЕМІТИСЯЧНА армія Сулейман-паші, посідаючи грабунки і спалюючи все на своєму шляху, 19 серпня 1877 року підійшла до села Шипка і отаборилася за вісім кілометрів від Шипки...

Генерал Столетов знав плани завоювання: переправитись через перевал, естимувати на допомогу турецьким військам у Північній Болгарії. З першого було добре видно армію противника, зліт Столетов міг протиставити особі три батальйони, чотирі сотні і п'ять болгарських дружин. Сила в п'ять з половиною разів менші, ніж у Сулейман-паші. Завдання перед захисниками стояло надзвичайно важке: будь-якою ціною протриматись на перевалі, дочекавшись підкріплення, не дати ворогові перейти Баякани. Столетов розумів і те, що російське командування не в змозі відразу ж, у відповідь на надіслану телеграму, прислати підкріплення. Після невдачі під Старою Загорою, переїхав Сулейман-паша через Баякани таємничо би поразкою визвольної боротьби болгар.

21 серпня турецькі війська почали штурмувати перевал. Сім разів, менш ніж за добу, нахмурилися вони на укріплення, але нічого не могли відіграти, залишаючи сотні вбитих і поранених, відступили в долину.

«Кожна наша солдатська рука цього пам'ятного дня. Нерішучі і бонгузи не було. Болгарські дружини теж трималися наполегливо, сійко. Вся слава першого дня належить жмені оловця і болгарським дружинам» — писав згодом військовий кореспондент, російський письменник Невмирущі Димитров.

Наступного дня захисники Шипки відбили дев'ять атак. Але становище болгар, бранців та оловців було важким. Шипка віддаючи, це 21 серпня, отримавши саме підкріплення, вороги знову вступили на штурм. Під градом кулі, в розпачі грому артилерійських залпів мисли турецьких військ з трьох сторін ринулися в атаку, намагалися прорвати правий фланг оборони...

З опів на п'ять ранку до п'яти годин дня тривав безперервний штурм вересла-

Соціалістична революція в Болгарії народила новий тип відносин між нашими народами, який стає невичерпним джерелом сили і могутності. Він дозволив болгарському народу за цей час пройти шлях, рівний століттям. Величезна була і є допомога Радянського Союзу братній країні. Це і 189 великих промислових підприємств та комплексів, і розвиток окремих галузей сучасної промисловості. Це — 150 підприємств, що відбудовані у минулому п'ятиріччі за допомогою СРСР. Зараз СРСР і НРБ мають єдину енергомережу. По газопроводу СРСР постачає в Болгарію природний газ. Не можна не згадати і діяльність понад 700 радянських спеціалістів, які брали участь у будівництві соціалізму в Болгарії і залишили в її історії, пам'яті народу світлий образ радянської людини.

Наша країна допомагає НРБ у розширенні будівництва нафтохімічного комбінату поблизу Бургаса, хімічного комбінату в Ямболі, у будівництві другої атомної електростанції поблизу міста Козлодуй, ГЕС «Маріца-Восток». Універсальна паромна лінія Варна — Іллічівськ, розроблена за проєктом радянських і болгарських спеціалістів. — перший об'єкт сьомої п'ятирічки НРБ. Шорічно у двох напрямках переобладнаються стійкі апарати, сільськогосподарське господарство між СРСР і НРБ за дві минулі п'ятирічки різноманітні.

При дієвій допомозі СРСР відбулися докорінні зміни у болгарському селі. Нині НРБ — країна повністю кооперативної і високоефективного сільськогосподарства. На болгарських землях працює понад 55 тисяч тракторів, близько 15 тисяч комбайнів, тисячі інших сільськогосподарських машин. Добре знають тут сівалки з маркою заводу «Червона зірка».

Соціалістична економіка інтеграції дозволяє НРБ успішно розвивати велике і складне завдання — сполучати прискорення розвитку економіки з неухильним піднесенням народної добробуту. За темпами зростання виробництва НРБ однієї одні з перших місць у світі. Все тіснішими стають

дружні зв'язки трудящих нашої області і Толбукінського округу. Між ними розгорнулось соціалістичне змагання на честь 60-річчя Великої Жовтня. Болгарські механізатори старанно вивчають досвід двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Пітлова, Героя Соціалістичної Праці В. І. Могарного та інших кращих механізаторів нашої області. Велику допомогу в цьому надає міжнародний клуб молодих механізаторів «Кіровоград — Толбукін». Чимало колгоспів Кіровоградщини і кооперативів Толбукінського округу підтримують тісні стосунки, обмінюються досвідом вирощування зернових і технічних культур, овочів, фруктів, механізації сільськогосподарських робіт. Значну допомогу друзям надає обласна сільськогосподарська науково-дослідна станція. Відбуваються подорожі делегацій, колективів художньої самодіяльності, діячів науки і культури. Міцніють зв'язки в науково-дослідній галузі.

Велику і різноманітну роботу ведуть понад 160 колективних членів обласного відділення Товариства радянсько-болгарської дружби. «Співробітництво Радянського Союзу і Болгарії», — відзначає Генеральний секретар ЦК КНРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєв, — ми розглядаємо як невід'ємну частину тих по-справжньому братерських, по-справжньому інтернаціоналістських відносин, які міцно утвердилися у великій співдружності соціалістичних держав».

Л. ГІЛЗОВ,
заступник голови правління обласного відділення Товариства радянсько-болгарської дружби.

... Генерал Раденський послав депешу, що на Шипку посідає допомога, але сили оборонців танули на очах...

У російських артилеристів закінчилися снаряди. Щоб захистити залишки шипки... Багарі мовчать, а російські і болгарські війни кидаються в атаку. Нападники ще раз (уже вогнем!) відкочуються назад.

В найкритичніший момент, коли захисники Шипки вже відбили атаку камінням, колодами, надійшло підкріплення — прислали Радянським. Вони були майже символічними — прибуло всього 205 стрільців, але все ж це була підмога.

Російські війни і болгарські ополченці врятували Шипкинський перевал. Цим самим вони внесли безцінний вклад у перемогу завершеної визвольної війни. Сто років віддає нас від цих подій. Три доби героїчної оборони, одна з багатьох сторінок братньої дружби болгарського і російського народів, дружби яка скріплена кров'ю, і що справжньому розвитку в наші дні...

(За матеріалами болгарської преси).

ПАМ'ЯТНИК НА ШИПКІ.
Фото М. СЕМЕНЮКА.

◆ ОСТАННІ СТОРІНКИ ДЛЯ МОЛОДІ «ПЛАМ'Я» ТОЛБУХІНСЬКОЇ ОКРУЖНОЇ ГАЗЕТИ «ДОБРУДЖАНСЬКА ТРИБУНА» МІСТЯТЬ БАГАТО МАТЕРІАЛІВ ПРО МІЦНІОЧУ БОЛГАРО-РАДЯНСЬКУ ДРУЖБУ, ПРО ПІДГОТОВКУ ДО 60-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ.

ІВАН СТАНЄВ: ЗУСТРІЧ БРАТІВ

Перший секретар Толбукінського окружного комітету ДКСМ Іван Станєв з особливою теплотою згадує в статті «Зустріч братів» перебування делегації добруджанців на Кіровоградщині, участь її в роботі VII засідання міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбукін» улітку 1977 року. Як відомо, учасники цього засідання обговорили важливі питання розвитку інтенсифікації сільськогосподарства, його спеціалізації та концентрації, а також сталися спільні заходи по гідній зустрічі 60-річчя Жовтня та 100-річчя визволення Болгарії від турецького армія.

Іван Станєв, високо оцінивши внутрішню діяльність багатьох комсомольських організацій Кіровоградщини, висловив упевненість у тому, що досвід радянських друзів буде широко використаний округом у організації ДКСМ. «Результатом», — пише він, — є робота комсомольського ак-

ПЛАМ'Я

тиву області у вихованні молоді, в павчанні кадрів. Тільки йому ідейному озброєнню. Багато дали нам зустрічі з комсомольськими активістами «Світлоплеск», заводу «Червона зірка», колгоспу «Родина», імені Карла Маркса, імені Леніна, імені М. І. Калініна, зйомки з фільмом «Містеріа у Кіровограді».

НАШ
ОСНОВНИЙ
ЗАКОНВЧИТИСЬ —
ПЕРША
ПОТРЕБА

У статті 45 проекту Конституції проголошується право громадянина СРСР на освіту. Воно забезпечується багатьма економічними, юридичними та іншими гарантіями.

Освіта в Країні Рад не тільки безплатна (а значить, загальнодоступна, бо з кожним роком розширюється мережа навчальних закладів, міцніє їхня матеріально-технічна база), а й загальнообов'язкова.

Лише за дві останні п'ятиріччя в нашій країні 35 мільйонів юнаків і дівчат здобули середню освіту. Це більше, ніж за всі попередні роки Радянської влади.

Перший дзвінок нового навчального року покликав у класи понад одинадцять тисяч учнів лише кіровоградських восьмирічок та середніх шкіл.

І першим уроком у них був Ленінський урок, присвячений проекту нової Конституції СРСР і його всенародному обговоренню. Вчителі донесли до свідомості кожного учня основні положення проекту, наголосили на тому, що навчання — то найперший обов'язок людини, а не її примха чи просто бажання.

Почали навчальний рік і студенти.

Понад 100 юнаків і дівчат (із 645 студентів) прийшли до нашого інституту після підготовчого відділення. Саме вони, колишні робітники, колгоспники та звільнені з лав Радянської Армії, повинні стати організаторами в групах, застрільниками добрих справ. А всього за студентську лаву тільки в нашому інституті сіли 4 тисячі студентів.

Мережа навчальних закладів розширюється, зростає контингент учнів і студентів, стає міцнішою матеріально-технічна база системи народної освіти.

Все це свідчить про велике піклування партії та уряду про підрастаючу зміну, її навчання і відпочинок.

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
викладач Кіровоградського педінституту
імені О. С. Пушкіна.

МОЄ СЛОВО

Громадян Країни Рад особливо хвилює стаття 40 проекту Конституції СРСР, яка гарантує право на труд.

Мені здається, що не кожна молода людина після шкільної партії може правильно оцінити свої здібності, щоб якнайкраще використати це велике право. Тому в цій статті слід відзначити, що керівники підприємств, установ, кооперативів, радгоспів повинні допомагати молодим у виборі професії, сприяти становленню світогляді будівника комунізму.

Л. ДМИТРИШИН,
колгоспник,
с. Давилова Балка
Ульяновського району.

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

Два вояки простелилися до людей, у яких Золоті Зірки за подвиг у бою на фронті Великої Вітчизняної війни, за подвиг у праці на колгоспній ниві. Перед Кіровоградом — Бережники, село героя громадянської війни Василя Бажанька...

Зустрічі в дорозі, мітинги в селах, тематичні вечори і уроки мужності — все це здобувається у спеціальному фоторепортажі, представлено учасникам зльоту.

Світлозодці теж відбирають фотознімки — для стенда про дитячу морську флотилію, про далекі і близькі походи на кораблі «Герої «Спартак»».

Майданчик, де стартують значкачі ГПО, Голова обласного штабу походу Героїв Радянського Союзу В. О. Верхоланцев запрошує ветерана Червоного козацтва М. С. Шевченка і Т. В. Юшкевича на плац, де хлопці кидають гранати. Бобринчанин Василь Бабенко, олександрійці Володимир Скляр, Віталій Півень та Олександр Костирін перекидають якорз «золотий» норматив на 15—20 метрів. І Тарас Васильович радіє:

«МИ —
МОЛОДА
ГВАРДІЯ»

— Тепер я переконаний, що ці хлопці здатні на багато. Бо сила для солдата і для трудяшки поля — велика діло.

А Валерій Олександрович вже адресує слова похвали всім бобринчанам: — У них тут чотири першорядники і одна другорядниця. Кожен

добре бігає, добре стрибає, всі вони ще в себе вдома відзначилися на кросових дистанціях, у лижних походах. Така команда може бути серед призерів на всіх етапах змагань.

І Верхоланцев має рацію. Бо коли почалась воєнізована гра, загін бобринчан впазено долає всі найважчі «позадарми». П. Заїрюха, М. Мозако-

вич, О. Чапкий, В. Бабенко, Л. Березіна першими проривалися через «ворожі засідки», рятували «поранених». На фініші у них найкращий час — 24 хвилини. І тільки наприкінці гри команда Олександрійського району відвоювала з них одну хвилину.

В. О. Верхоланцев, коментуючи гру, казав:

— Тут одразу видно, як підготувалися юнаки і дівчата до випробувань. І сила, і спритність, і вміння вийти із скрутного становища — все це виручає і дозволяє перемогти. Як і в бою.

Ось фінішує загін Олександрії. Володимир Бугрій несе на собі Валентину

Шуг, яка не витримала швидкого темпу при і відсталася від товаришів. А час фіксується за останнім учасником команди, що прибіг до фінішу. Та все ж бугрій перший. Там, на попередніх етапах йому допомагали всі — підтримували «поранених» і обляблих, удвох несли одного. А на фініші бугрій кинувся на виручку сам.

А що там на полісі парешкод? Тут, як і казав Верхоланцев, може перемогти тільки кращий значкач ГПО, кращий багатороборець. Гребз вибратись з глибокої ями, «переметнути» себе через імпровізовану стіну зруйнованого будинку, промчати через засідки і бігити, бігити, якнайшвидше — з цим справитись нелегко навіть натренованим. А в робітниках з Олександрійського району Володимира Шишки все-таки найкращий час — 1 хвилина 14 секунд. У того самого Шишки, який був серед призерів під час змагань на стоматраці, який відзначився під час підтягування на перекладині.

А в бойових листках, «блискавках» вже повідомляли про кращих стрільців: О. Звезз з Малиї Виски має 47 очок з

50 можливих, снідоваздчанин В. Штапов — 46, Наталка Гончарук (Гайздорн) була найсильнішою серед дівчат — 45 очок.

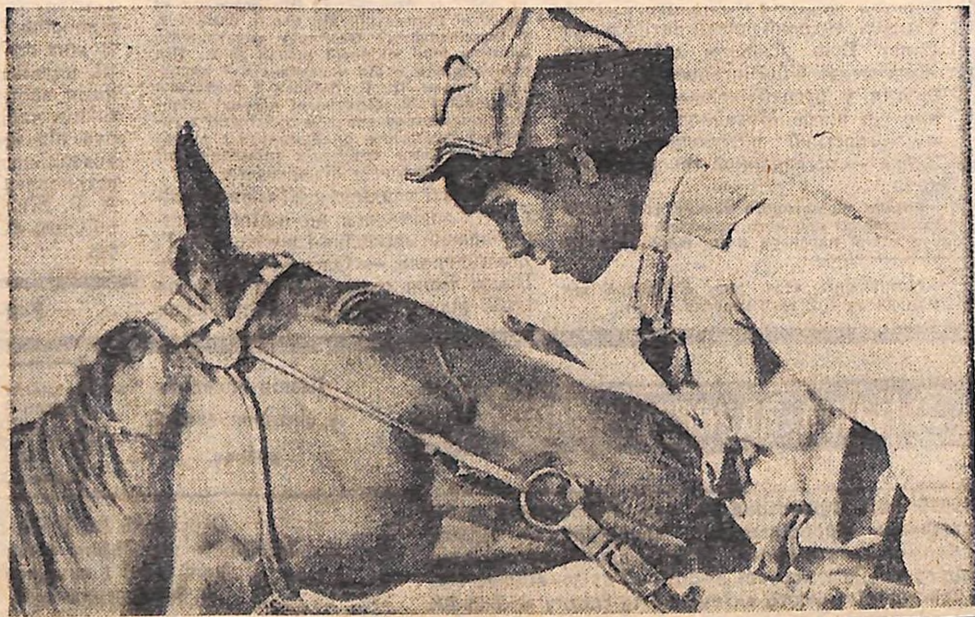
Заповнюються таблиці всіх змагань і конкурсів. На вогнезному рубежі на змаганнях з багатоборства ГПО не мали собі рівних представники міста Олександрії, під час огляду пісні і строю найвищу оцінку отримали наоукраїнці, найбільш уміло діяла сандружина Ульянозського району. І в комплексі перемагають юнаки та дівчата Олександрії. Всім командам, окремим учасникам змагань, які були переможцями, вручаються кубки і грамоти обкому комсомолу. Перший секретар обкому ЛКСМУ О. Скічко та голова обласного штабу походу комсомольців і молоді «Шляхами слави батьків», В. О. Верхоланцев, підводячи підсумки зльоту, тепло поздоровили всіх його учасників і побажали їм зустріти ювілей Великого Жовтня найкращими успіхами в житті, праці, навчанні.

І знову лунала їхня пісня. Про батьківщину, Про Леніна, про безсмертних героїв. Про комсомол.

ЗОРЕНОСЦІ

КІННИЙ
АГІТПОХІД
«ВЕРШНИКИ
РЕВОЛЮЦІЇ»

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Ще кадр — наймолодший учасник походу Сергій Дізенко. Він має показати від учасників III Всесоюзного з'їзду РКСМ М. С. Шевченка, який теж вирушив у похід з комсомольцями Онуфрієвським. (ФОТО ВНИЗУ).

Королівський перепочинок. Комісар загону Іван Матюха робить запис у щоденнику. А Микола Семенович знову згадує друзів-будівників і дієвців-дівчат Знам'яний під німецько-фашистським загарбанням.

Зустрічі у Суботках, Богданівці. Тематичні вечори «Ми — внуки Жовтня».

Сильські школярі просили першину виступити їм теж в дорозі. Бо їм дуже хотілося побачити, як якими ступом галанка з кулеметом, як туреним ескадрон з розкритими прапорами «заїмає» в село і дивує таких же, як і вони, сивою депозиторією зшитажністю і красою. Вони читали книги про будівників, черкаляли на-кофільми про цих легендарних героїв. А це раптом перед ними воли самі, справжні вершники, молоді, заштані і такі прості, як і кожен з них, цих сильських хлопців, котрим так хочеться бути схожими на людей, які захищали їхній край від лютого ворога.

Скромні мчали вершники. Ескадрон ішов в історію...

Корективи до зустрічного

(Закінчення)

Поч. на 1-й стор.).
ження раціоналізаторських пропозицій. З початку року на свій рахунок молоді новатори записали 15 нововведень з економічним ефектом 35 тисяч карбованців, вони значно перевиконали річне зобов'язання.

— Юнаки і дівчата дали слово випустити продукцію тільки відмінної якості. Як на ділі?

— До відділу технічного контролю брак не дійде. Якщо він і трапляється, що бувало дуже рід-

ко, то втручаються члени комсомольського поста якості. Заслін надійний. Та найефективніше діє головний фактор підвищення якості — робітнича совість. Нині 25 апаратників відмовились від послуг БТК і працюють з особистим клеймом. Інші відстоюють це право.

— У соціалістичних зобов'язаннях колективу дільниці є такий пункт: «Боротися за економію сировини і матеріалів». і вказано конкретну суму — 70 тисяч карбованців.

— Цього року ми від-

працювали на зекономлених матеріалах дев'ятнадцять змін і випустили продукції на 37284 карбованці. Останнім часом цей показник зростає особливо швидко, бо підвищуємо процент виходу металу в готову продукцію.

— План двох років десятиріччя молоді апаратники зобов'язалися виконати до 60-річчя Великого Жовтня. Можна хоч попередньо визначити, на який рубіж ви сьогодні вийшли?

— Нині колектив дільниці закінчує виконання

завдання листопада. Отже, до завершення плану двох років лишилося небагато.

Цими днями відбулися звітно-виборні збори первинної комсомольської організації колективу дільниці імені XXV з'їзду КПРС цеху № 3 Світловодського заводу чистих металів. Спілчани детально проаналізували свою роботу, продовжили обговорення проекту нової Конституції СРСР. І на цих же зборах ухвалили таке рішення: до 60-річчя Великого Жовтня виконати план двох років і трьох місяців.

Інтерв'ю вів плавильник заводу С. ТИШКО. м. Світловодськ.

Завтра у Кіровограді починаються фінальні змагання першості області з багатоборства ГПО на призи «Комсомольської правди».

ЧЕМПІОНІВ—10

В Кіровограді фінішували фінальні змагання з багатоборства ГПО на призи «Комсомольської правди» се-

ред районних команд обласного центру. Чемпіонами міста у своїх вікових групах стали Олег Миколайко і Вероніка Зайкоєвська, Лариса Гречко і Олег Заєць, Микола Ла-

хаузов і Людмила Капкан, Володимир Твердоступ і Михайло Заплоськін, Юрій Поворозко і Наталка Пудо.

Командою перемогли представники Кіровського району.

партії поєдинки—у плазильному басейні, на вогнево-рубіж, на легкоатлетичних майданчиках. Найкращі отримали путівки на республіканські змагання.

На старті вийдуть кращі значківці з міст і районів Кіровоградщини, які здобули чемпіонські титули на змаганнях другого етапу першості країни. Три дні приватимуть на-

Володимир Крамаренко
Олександр Назорний

Матрос Железняков — син революції

Газета «Правда» двічі — 1 і 3 серпня 1919 року — друкувала в траурному обрамленні повідомлення такого змісту: «В бою з білогвардійськими бандами Денікіна на Українському фронті загинув сміливо і героїчно командир батальйону імені товарища Хутякова, відомий революціонер Железняков Анатолій Григорович».

Незмінною стовпою вклав себе А. Железняков у запеклих боях за Радянську Україну. Кому з нас не відома заорієнтовано-бенкетна пісня про цього матроса-бійця, легендарного героя громадянської війни? Загинув же вона пішла в народні маси і як «берегла популярність де наших днів»?

З поведень у різний час краєзнавчих повідомок, у процесі досліджень архівних документів вимальовувалася цікава історія. Виявляється, що з нагоди 20-річчя Великого Жовтня газета «Правда» віводила конкурс на кращу революційну пісню. 24 серпня 1935 року на її сторінках було надруковано вірш поета Михайла Гоголюка «Партизан Железняков». Вірш сподобався багатьом тодішнім композиторам — редакція на запитання написати поетом рядки одержала 389 пісень. Найкращою було визнано музичну твір молодого композитора Матвія Блантера.

«Партизан Железняков» із честю витримав апробування часом і впливом в золотий фонд радянської пісенної класики. Першими виконавцями пісні були такі славістичні майстри, як Лідія Русланова, Леонід Утєсов, чудовий співак антифашист Енріко Буш. Співали «Партизан Железняков» бійці міжнародних бригад в республіканській Іспанії, про що писав Михайлові Гоголюку угорський письменник Мате Залка — легендарний генерал Лу-каш.

Автора віршованого тексту тоді часто запитували: про кого написано пісню, чи був такий партизан насправді? За свід-

ченням поета Євгена Долматовського, Михайла Семеновича Гоголюка відповіли приблизно так: «Для героя вірша найкраще підходить прізвище Железняков. Уже в самому імені є зміст і тема вірша, ніби про мужність і твердість характеру... Так що вважаєте як хочете, воли несправді не буде з таким прізвиськом людини, то нехай це буде образ героя-партизана».

Та згодом саме життя несподівано відповіло на ці запитання. Пісня про партизана Железнякова зробила таку популярність, що постійний допит пастилю почав набувати реальності. Людина з імені стає конкретною історичною особою. Узагальнений образ героя в піснотворній органічній злилася з конкретним образом героя громадянської війни Анатолія Железнякова.

Та справжня біографія Анатолія Григоровича, мужнього звитачія громадянської війни, трохи інша, ніж та, що відтворена в пісні.

6.

У привокзальному сквері станції Верхівцеве майже сорок років стоїть скромний обеліск, встановлений на місці бійців броніоїзда, які загинули тут у запеклих боях із денікінцями. На шпальці обеліска полум'яніла червона зірка, а нижче — напис: «Тут похований герой громадянської війни А. Г. Железняков». Легендарний матрос-партизан Железняков! І спливали в пам'яті відважних сучасників слова з пісні:

В степу под Херсоном —

Високі трави.

В степу под Херсоном — курган.

Лежить под курганом,

Оброслим бур'яном,

Матрос Железняков-партизан.

Місцеві жителі і гості періако запитували й перепитували: де ж поховано легендарного Железнякова? Під Херсоном чи на сотні кілометрів від нього, саме тут, у Верхівцевому? Особливу допитливість виявили учні місцевої школи № 2. Під керівництвом своїх вчителів — директора школи П. Г. Анілова і вчительки географії Г. К. Полякової чергові садибні дослідження вивчає публікації в газетах і журналах, зупинилися з інтересом на відомостях в енциклопедії «Громадянська війна» — соратників Железнякова.

Нарешті верхівцевські чергові садибні дослідження, що в Москві живе бойовий соратник і друг А. Г. Железнякова — Олена Миколаївна Рінда. Вона охоче відгукнулася на їхній лист і прийняла запрошення

побувати у Верхівцевому. Олена Миколаївна і внесла ясність у деякі досі маловідомі штрихи з біографії А. Г. Железнякова.

Тоді й узятих верхівцевських школярів найбільш суттєві подробиці про останні години життя Анатолія Железнякова і про те, що поховано його не в степу під Херсоном, як співається в пісні. Згодом загін червоних садибників був гостем Олени Миколаївни в Москві. Піонери і комсомольці школи оглядали бульвар матроса Железнякова, покладали квіти на справжню могилу героя на Ваганьковському кладовищі, де його поховано поруч відомих революціонерів Миколи Баумана і Василя Кіквідзе — колишнього командуючого Південно-Західним фронтом. (Кіквідзе був вірним бойовим побратимом Железнякова).

А загинув А. Железняков за таких обставин. Броньована фортеця на лівому березі річки Кузьминецького озера вважалася полем порожнього огніща на станції Верхівцеве. Раптом Железняков підняв сильний постріл у сніг. Вражаючі свідомість, він опустився на сідниці. Миттєвий, шокуючий вистріл стрілки, який вистрілював у трубку телефону, що зв'язувала паровозну будку з командирською рубкою:

— Прислонили, Анатолію Григоровичу! Та відповіди не почув. Стрибав на вилках командир не кічка ратні і писків з будки, поклавши піднявся в рубку командира і побігав, що тільки ра Железнякову біля горла залитий кров'ю.

Анатолій Григорович звівся на лікті й екомандував:

— Усім стояти по місцях! Битися до останнього патрона! Повний вперед!

Стадось не о третій годині на станції Верхівцеве, а помер А. Железняков у Пятихатках о дев'ятій годині. Тим часом у Верхівцеве знову вдерлися розгнітані броніоїздом денікінці. Місцеві жителі таємно поховали загиблих матросів, так і не встановивши їхніх імен. Коли ж білогвардійців вибили з пристанційного містечка, сюди дійшли чутки, що в братській могилі поховано й А. Железнякова. Тоді й було зроблено на обеліску отой напис. Насправді ж тут лежать найхорообріші з хоробрих героїв революції, про яких можна сказати: «Імена ваші невідомі, подвиги ваші безсмертні». Над ними застигли скульптурні постаті бійців навіки схилили оратори. Поруч під крилатими акаціями привокзального скверу 1966 року було встановлено величний пам'ятник А. Г. Железнякову, який своєю героїчною смертю ввійшов у безсмертя.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

НАШІ ЮНІ ДРУЗІ!

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ НАБУТИ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ І СПЕЦІАЛЬНОСТІ, ВСТУПАЙТЕ В КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ СЕРЕДНЄ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 2, ЯКЕ ГОТУЄ СПЕЦІАЛІСТІВ ДЛЯ КОМБІНАТУ «КІРОВОГРАДВАЖБУД» — НАЙБІЛЬШОЇ БУДІВЕЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАШОЇ ОБЛАСТІ.

У групах із трирічним строком навчання училище готує столярів (будівельних), електромонтажників по освітленню, освітлювальних і силових мережах та електроустаткування, малярів (будівельних), мулярів-монтажників конструкцій, штукатурів, облицювальників-плитковиків, машиністів баштових кранів (дівчат); у групах із річним строком навчання — облицювальників-плитковиків.

БЕЗ ВСТУПНИХ ЕКЗАМЕНІВ ПРИЙМАЮТЬ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ ВІКОМ ВІД 15 ДО 20 РОКІВ, ЩО МАЮТЬ ОСВІТУ ЗА 8—10 КЛАСІВ.

Учні забезпечують гуртожитком, парадним і робочим одягом, триразовим харчуванням, підручними, вони одержують третину суми, заробленої ними на виробничій практиці. Час навчання в закладі зараховується до трудового стажу.

Училище має чудесний сучасний навчальний корпус, у якому обладнано кабінети і лабораторії, майстерні, спортивний та актовий зали. Є спортивне літнє містечко, працюють гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності, спортивні секції. Є спеціалізовані групи зі спортивним ухилом класичної боротьби і велосипедного спорту, де своєю спортивною майстерністю учні вдосконалюють під керівництвом досвідчених тренерів, майстрів спорту СРСР.

Випускники-відмінники мають право вступати до вищих і середніх навчальних закладів на пільгових умовах, а також можуть бути направлені до вищих і середніх навчальних закладів системи професійно-технічної освіти, де навчання проводиться на півному державному забезпеченні.

Вступники подають заяву із зазначенням вибраної спеціальності, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт (пред'являють особисто), документ про освіту, довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), вісім фотокартки розміром 3X4 см.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червононозівська, 23. Телефон 2-38-49.

Грати до училища автобусами №№ 2, 14 — до зупинки «Вулиця Мічуріна», № 29 — до кінцевої зупинки або тролейбусом № 2 — до зупинки «Буддотель» чи «Вулиця Короленка».

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське технічне училище № 6

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на спеціальності:
токаря по металу,
слюсар-інструментальник (строк навчання — 18 місяців),
слюсар механоскладальних робіт по обслуговуванню свердловальних та агрегатних верстатів (приймають осіб з освітою за 8 класів),
модельник по виготовленню металевих моделей,
модельник по виготовленню дерев'яних моделей,
слюсар по ремонту промислового устаткування (строк навчання — 10 місяців і 18 місяців),
столяр,
електрозварник,
електромонтер по устаткуванню промислового устаткування.

На всі спеціальності приймають юнаків і дівчат, які мають освіту за 10 класів віком до 25 років. На спеціальності «електромонтер» та «електрозварник» мінімальний вік для вступників — 17,5 року.

Строк навчання — 10 місяців. Для вступників, звільнених у запас, строк навчання — 7,5 місяця.

Юнаків, які мають освіту за 8—9 класів, приймають на спеціальності «слюсар» і «столяр» з різними строками навчання.

Вступникам виплачують стипендію в розмірі 30 карбованців на місяць, відмінникам навчання — 37 карб. 50 коп., воїнам, звільненим у запас, — 70 карбованців.

За виконані в процесі виробничої практики роботи учням додатково до стипендії нараховують 33 проценти від заробленої суми.

Кожен учень може поєднувати навчання в училищі з навчанням на підготовчих курсах для вступу до інституту, а також пабути при організації ДТСААФ військово-технічних спеціальностей.

Ті, що закінчать училище з відзнакою, мають право вступати на вечірній відділ інституту поза конкурсом.

Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

До училища молоді приймають без екзаменів. У закладі постійно працюють такі гуртки: хорівий, танцювальний, художнього слова, духовий, естрадний, технічної творчості, стрільничий, парашутний та електротехнічний, спортивні секції.

Вступники подають заяву, документ про закінчення школи, свідоцтво про народження або паспорт, довідка з місця проживання і про склад сім'ї, військовий квиток, характеристику зі школи, автобіографію, 6 фотокартки 3X4 см., приписне свідоцтво, довідки про щеплення та аналізи.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Денабрістів, 26. Телефонні: 2-35-31, 2-50-20, 2-35-81.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ м. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.